

Dato: 20.05.2022

Tema: Døden og bortenfor

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ
وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ

Kjære troende!

Det var det tiende året etter Hijra. Allahs sendebud (fvmh.) hørte at hans kjære Ibrahim, som bare var seksten måneder gammel, hadde blitt syk, og dro umiddelbart dit. Da profeten var fremme, så han at Ibrahim var i ferd med å møte sin Herre. Tårene begynte å renne fra øynene til Allahs sendebud. Da han så profeten gråte, uttrykte Abdurrahman bin Awf sin overraskelse slik: **«Du også, Allahs sendebud!»** Profeten (fvmh.) svarte: **«O Ibn Awf, dette er barmhjertighet.»** Den holdningen vi må inn ta i møte med døden, som er en befaling fra Allah, uttrykte Allahs sendebud (fvmh.) slik mens tårene fortsatte å renne: **«Øyet gråter, hjertet sørger. Vi taler bare det ordet som vår Herre vil være fornøyd med.»** [1] Profeten (fvmh.) avsluttet sine ord med dette: **«Hvis døden ikke var et sant løfte og en sann realitet for alle, og hvis den som ble igjen aldri ville møte den som gikk i forveien, O Ibrahim, ville vi ha opplevd en mye større sorg enn den vi nå opplever nå. Vi er virkelig lei oss for deg.»** [2]

Ærede troende!

Døden er ikke bare menneskenes skjebne; den er skjebnen til levende ting på jorden. Alt på tilværelsens scene er skjebnebestemt til å dø en dag. I verset jeg har lest sier vår Allmektige Herre slik: **«Ethvert liv skal smake på døden; deretter vil dere bli brakt tilbake til Oss.»** [3]

I hadithen jeg har lest sier profeten vår (fvmh.) dette: **«En klok person er en**

som har kontroll på sin *nafs* og arbeider for livet etter døden. Og en hjelpeløs person er en som følger ønskene og lystene til sin *nafs* og fortsatt ønsker godhet fra Allah.» [4]

Kjære troende!

Mennesket har en tendens til å være svak for verden og holde det hinsidige borte fra sinnet. Det kan være mange grunner til å rømme fra døden, slik som det å vise overdreven grådighet for verden, det å glemme det hinsidige og ikke forberede seg for den dagen som kommer, ønsket om evigheten og det å ikke se sannhetens lys i syndens og opprørets mørke. Det er utenkelig for en person som ikke har tro på at han vil bli holdt ansvarlig for det han har gjort, å sette livet sitt i orden på den måten Allah vil. En slik person vil aldri ønske å møte døden. For en person som bærer på tanken om å stå til ansvar overfor Allah i det hinsidige livet i hvert skritt han tar og som er varsom på sin adferd med bevisstheten om å skulle stå til ansvar overfor Allah, er derimot døden ikke en utryddelse, men heller begynnelsen på en forening. Akkurat som Allahs sendebud (fvmh.), i sitt siste åndedrag, uttrykte sitt ønske om å gå til **Den Høyeste Venn** [5], eller som Mawlana sa: **«Shab-i Arus»** (bryllupsnatten)...

Kjære troende!

Måtte den Allmektige Allah gjøre oss blant Hans troende tjenere som er mottakere for denne invitasjonen; **«O, fredfylte mennesket! Vend tilbake til Herren din slik du er fornøyd med Ham, og Han er fornøyd med deg. Bli med Mine (utvalgte) tjenere og gå inn i mitt paradisi.»** [6]

Norge Diyanet Khutba Kommissjon

[1] Buhârî, Cenâiz, 43.

[2] İbn Mâce, Cenâiz, 53.

[3] Ankebût, 29/57.

[4] Tirmizî, Sîfâtü'l-kiyâme, 25.

[5] Buhârî, Megâzi, 84.

[6] Fecr, 89/27-30.